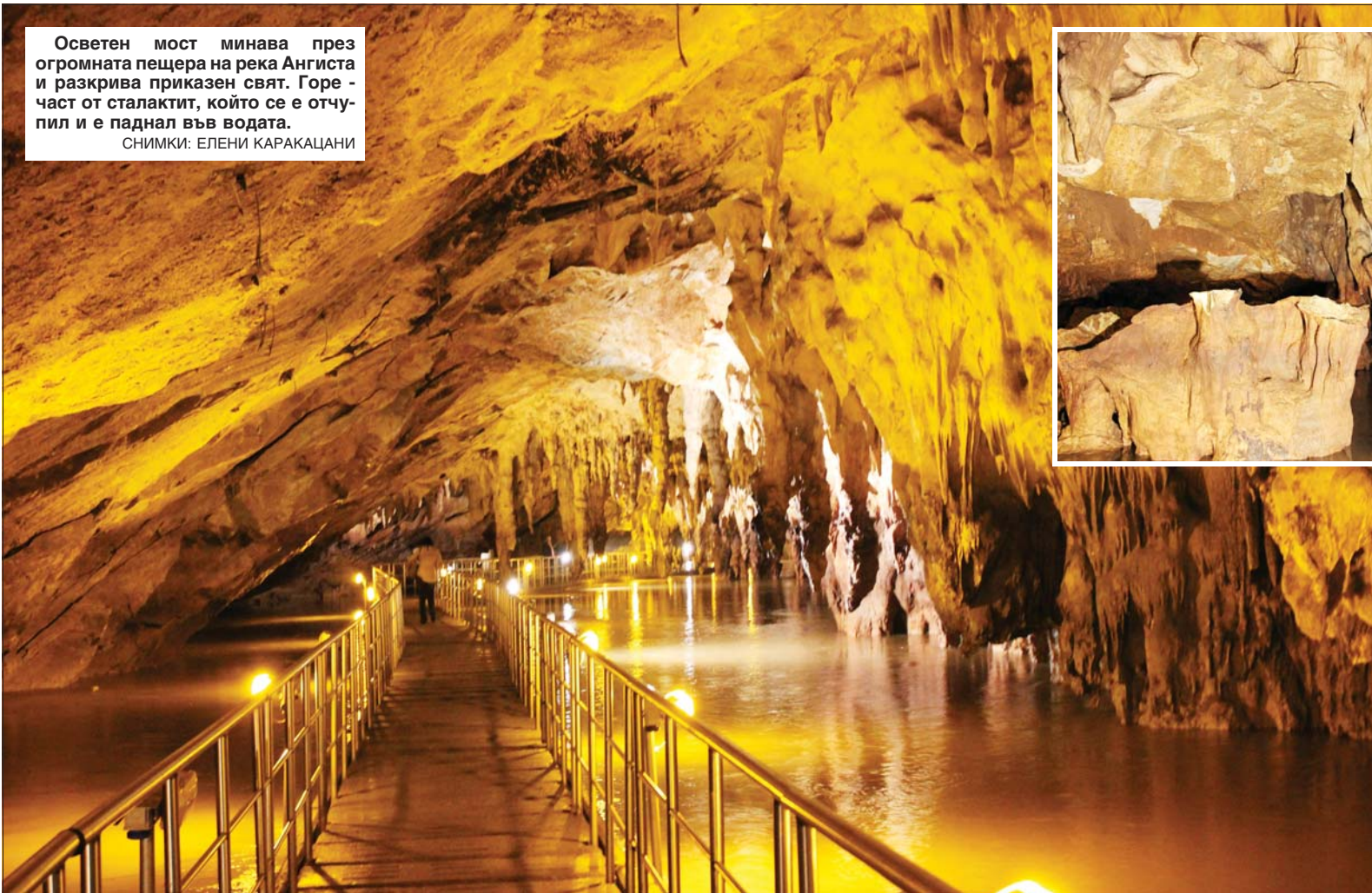

Осветен мост минава през огромната пещера на река Ангиста и разкрива приказен свят. Горещост от сталактит, който се е отчупил и е паднал във водата.
СНИМКИ: ЕЛЕНИ КАРАКАЦАНИ

Вървите 1 км в огромна галерия, после отдъхвате с гръцки специалитети в селцата наоколо

Пещера, заобиколена от

ПЕТЯ ДИКОВА

Ако искате да се разходите в околностите на Драма и Кавала, но вече е студено за море в Гърция, може да кривнете малко от главния път и да посетите пещерата Маара при изворите на Ангиста. Реката, известна у нас и като Драматича, е най-големият приток на Струма на гръцка територия.

Пещерата се намира само на 30 км на юг от българската граница,

ако влезете през пропускателния пункт Илинден при Гоце Делчев. Пътувайки в посока Драма, следете кафявите табели, които сочат природни феномени и археологически обекти. Малко преди градчето Просотцани завийте вдясно. Ориентир ви е огромен бял кръст вдясно в подножието на планината. Пътят минава през селцето Кокиноя (от гръцки „червена земя“), тъй като почвата навсякъде наоколо е ръждивочервена.

Пещерата на Ангиста е вто-

Жена показва продукцията на кооперацията в селцето Кокиноя. Вдясно - бъчви с вино в една от винарните в района на Драма.
СНИМКИ: АВТОРЪТ

рата по големина в Гърция, общата дължина на подземните й коридори е 10 километра. Смята се, че се е образувала преди около 30 000 години, като на изхода й са намерени следи от праисторически хора.

Обходът започва почти от самия вход, като се върви изця-

ло по хоризонтален терен. Това привлича тук много групи от деца и ученици.

Макар че не е тръпка за катерачите, пещерата е наслада за сетивата, като завладява с красотата си от първия миг. При влизане имате усещането, че попадате в приказен свят - пред

вас се вие осветен мост, минаващ над самата река в огромна скална галерия, която продължава десетки метри. Металната пътека е почти потопена във водата.

Над главите ви се спускат всякакви скални образувания. Интересното е, че те висят само отгоре, тъй като цялото дъно на гигантската галерия е покрито от реката. Когато навън времето е сухо,

водата вътре е кристално чиста и могат да се видят рибки в нея

Местните казват, че водата е

питейна и някога е била използвана в околните села. А какво става, когато нивото се покачи от дъждовете? Реката просто залива металната пътека и тя става недостъпна, обясняват водачите. Съоръжение то, по което са поставени лампи, е абсолютно водоустойчиво, така че просто се чака водата да се оттегли.

Посетителите могат да изминат пеша първите 500 метра навътре в уникалната галерия, след което се връщат и излизат през друг вход. Общо обиколката трае около 30 минути.

Черешката на разходката е оставена за края и както и да ви подготвят, не можете да си представите залата, в която попадате. Изходът на пещерата, който някога е бил използван за вход от праисторическите хора, е като среща на двата свята - подземния и този на дневната светлина.

От едната страна на огромната зала има естествен отвор към повърхността на земята и върху склона даже растат дървета. От другата страна, точно до изхода на пещерата, местните хора построили през 30-те години на миналия век водно

колело, което снабдявало района с вода от реката

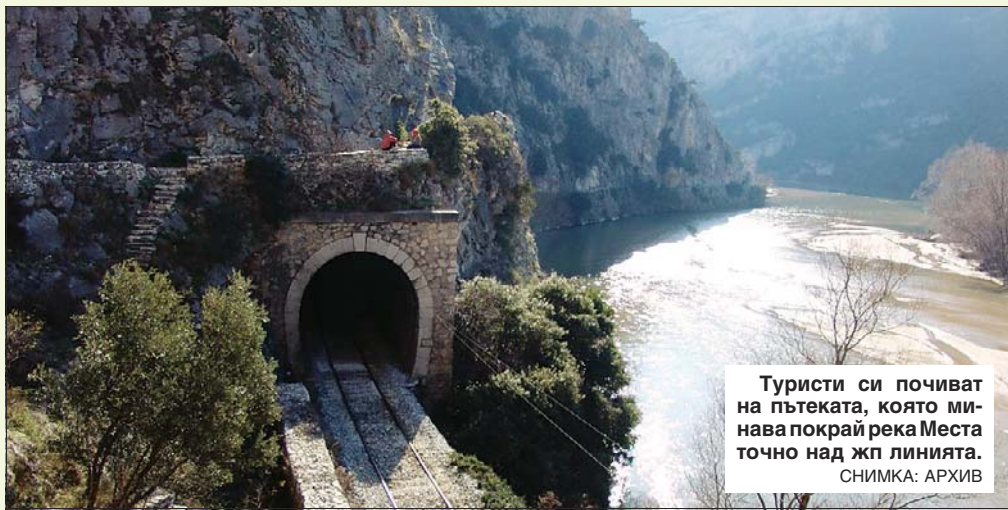
Използвала се както за пиене, така и за напояване. Сега колелото е метално. Преди това, в началото на миналия век, там имало друго колело от дърво.

Мраморна пътека, дълга 22 километра, се вие през Родопите по течението на река Места почти до самата й делта, като следва жп линията Ксанти - Драма. Тя била построена за работниците, прокарващи линията, а след това е настлана с мраморни късове и е идеална за любителите на трекинга.

Изходна точка обикновено са двете селца Галани и Токсотес, на 17 км от град Ксанти. Ако сте с кола, тръгвате по стария път от Кавала за Ксанти и завивате на отклонението. Може да вземете и влака от Ксанти за Драма и да слезете в някое от селцата. Каменният път минава над тунелите на самата жп линия, като върви обратно на течението на реката в посока Драма. Мястото е изключително живописно. Освен с пешеходни пътеки районът е известен като прекрасно място за велотуризм и походи с кану по реката.

Разхождайки се покрай реката, ще видите много диви цветя. Най-впечатляващи са орхидеите, които тук растат в естественото им обкръжение. (24 часа)

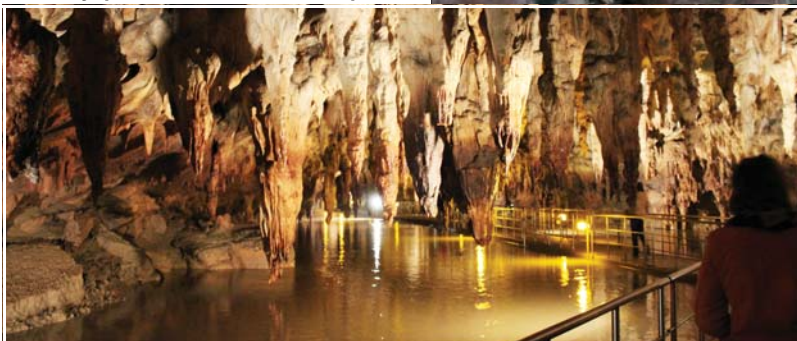
Мраморна пътека обикаля 22 км по течението на Места

Туристи си почиват на пътеката, която минава покрай река Места точно над жп линията.
СНИМКА: АРХИВ

Водното колело на изхода на пещерата. Вдясно - дървета са израснали в естествения отвор на пещерата Маара. Долу - десетки сталактити украсяват тавана на галерията.

ВИНАРНИ, чака до Драма

В залата има малък олтар, който пази пещерата. Десетки местни хора се стичат тук за 1 май и за Голяма Богородица на 15 август, за да се разхладят край реката и да похапнат в заведенията до водата. Пещерата работи целогодишно, като през лятото е отворена до 19,30 часа, а през зимата до 17,30 часа.

Ако искате да опитате местни специалитети, можете да спрете в селцата наоколо, където работят десетки малки семейни фирми. В село Кокиноя жените са си създали кооперация, в която произвеждат сладка от всякакви плодове, ликьори и най-различни видове паста и тестени закуски. Всичко се прави ръчно, а компромиси с качеството не се допускат. В други магазинчета ще ви предложат местни колбаси, сушени домати и ябълки.

Сушените резенчета портокал са идеална комбинация с чаша бяло вино, разказват местните хора.

В долината на Драма, която е заобиколена от 3 планини, рядко ще видите насаждения от маслини. Затова пък е пълно с лозя, които се простират навсякъде в Северна Гърция от Драма до Александруполис. Само около Драма има 8 винарни, всяка от тях е отворена за посетители - може да дегустирате и да си купите вино, ако ви хареса. Наред с традиционните сортове грозде тук се отглеждат и местни като асиртико, от което се прави бяло вино, и агиоргитико - за червено. Гроздето се бере нощно време, за да се запазят зърната хладни, преди да се складират в хладилни помещения.

В местните таверни ще ви предложат задължително местно вино, комбинирано с всякакви мезета. Не пропускайте местното сирене, запечено в плик от кори и поръсено със сусам и мед.

Любителите на дивите птици не трябва да пропускат езерото Вистонида - защитена влажна зона, в която гнездят 302 вида пернати, сред които малката бяла чапла, карибското фламинго и далматинския пеликан. Поне 9 от тях са застрашени в световен мащаб.

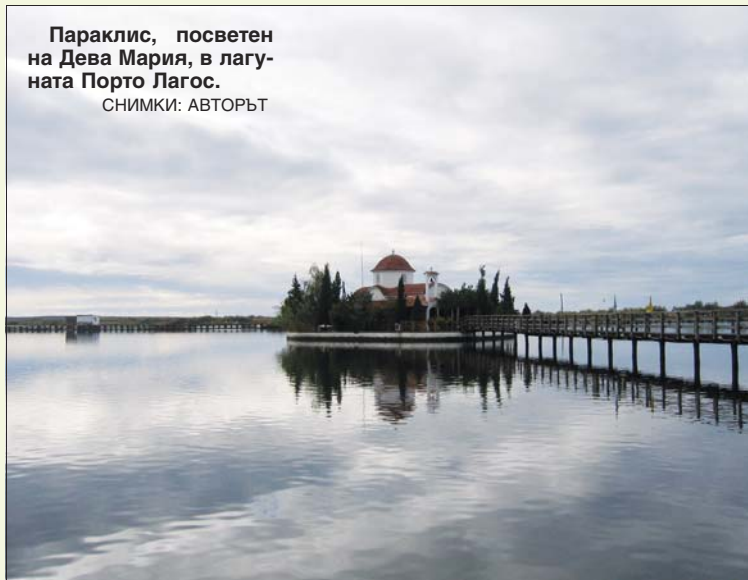
Емблемата на местността са стотиците розови фламинго, които се разхождат из водата на лагуните в южната част на езерото.

Въоръжете се с бинокъл и качествен апарат, тъй като гледките, които се разкриват пред вас, са необичайно преживяване. Ако сте късметлии, ще можете да се наслаждавате на птици, които не сте виждали никога досега.

Вистонида опира до морето и е разположено между градовете Ксанти и Комотини. За да стигнете до него, тръгнете на изток по стария път от Ксанти за Комотини, вместо да се качвате на новата магистрала „Виа Егнатия“, минаваща през цяла Северна Гърция от Йоанина до Александруполис.

Параклис, посветен на Дева Мария, в лагуната Порто Лагос.

СНИМКИ: АВТОРЪТ

Розови фламинго гнездят в езерото Вистонида

Езерото е обявено за специално защитена зона според конвенцията RAMSAR и европейското законодателство по „Натура 2000“. Някога на неговото място се е намирал залив на Бяло море. По-късно наносите от вливащите се тук 3 реки и морските течения са затворили южния му край, като така се е образувало езерото. Сега то е

ливан на Бяло море. По-късно наносите от вливащите се тук 3 реки и морските течения са затворили южния му край, като така се е образувало езерото. Сега то е

свързано с ръкав с Бяло море

и така северната част на Вистонида е със сладка вода, а южния край - със солена.

Площта на езерото е 45 квадратни километра. Местният климат е средиземноморски. Освен птици във водите на езерото и по крайбрежието съжителстват 37 вида животни. Растителният свят също е много богат, като около бреговете се срещат тръстика и ракитовица.

След като разгледате северния край на езерото, продължете към южния бряг, където се намира

лагуната Порто Лагос и малкото й пристанище

На две островчета, свързани помежду си с дървени мостове в лагуната, са построени малки параклиси, впечатляващи с красотата си. На първото е разположен „Свети Николай“, свързан с манастира „Ватопеди“ на Атон. Монасите посрещат и развеждат всеки гост, като накрая го черпят с традиционния за всеки манастир локум.

Ако искате да разгледате подробно защитената зона или пък да наблюдавате определен вид птици, можете да си наемете екогид от местния инфо-център. (24 часа)

Розовите фламинго са емблемата на езерото Вистонида.

СНИМКА: СТЕФАН АВРАМОВ, БЪЛГАРСКА ФОНДАЦИЯ „БИОРАЗНООБРАЗИЕ“

Туристите снимат редки птици покрай бреговете на езерото.